

ČERVEN 2001

SPOLEČNOST PŘÁTEL USA
SOCIETY OF FRIENDS OF THE USA
ČÍSLO 2
ROČNÍK 12

BULLETIN

NÁZORY - INFORMACE - DISKUSE - HISTORIE - DOPISY

Vojáci, ujišťuji vás, že třetí armáda pozemních sil Spojených států bude největší armádou v americké historii. Budeme v Berlíně první před všemi ostatními...

Je jedna věc, kterou se budete moci vy chlápci, co jste tu kolem, vykázat, až skončí tahle válka a budete opět doma. A bohu za to můžete děkovat. Až budete po dvaceti letech u krbu s vnukem na koleni, nebudete muset na jeho otázku co jste dělali v té velké druhé válce, pokašlávat, ani chlapce rozpačitě přehazovat z nohy na nohu a tvrdit mu, že jste kopali latríny někde v Louisianě. Ne pánové. Budete se mu moci zpřímá podívat do očí a říci - hochu, tvůj děda se valil kupředu s velkou třetí armádou a s tím parchantem jménem George Patton.

6. VI. 1944 **OMAHA ★ PIZEŇ** 6. V. 1945

Tato slova pronesl legendární generál George Patton k vojákům 3. americké armády v předvečer vylovení do Normandie. Pamětníci tohoto projevu, kteří byli po letech tázáni jak na ně Pattonova slova působila, našli stejnou odpověď: Patton nás hypnotizoval jak svou osobností, tak slovy, která pronášel s neuvěřitelným zápalem. Mezi muži, kterým slova patřila, byli i ti, kteří pod jeho vedením bojovali na Sicílii a v severní Africe, v obou případech vítězně. Znovu velel "The big red one" 2 "Indian head" 2. obrněné z 1. svět. války, kdy jí velel pod generálem Pershingem. Byl to 5. sbor, který svým mottem "Úkol bude splněn" dokonale splňoval Pattonovy nároky na uskupení 3. armády, od pláže "Bloody Omaha" přes Francii, Ardeny, Německo až po osvobození jihozápadních Čech. To byla cesta V. sboru. Ovšem Pattonův cíl, jenž nazýval svým válečným snem, bylo osvobození Prahy, bez ohledu na Stalina. Bylo to velice reálné a on stejně jako mohl být první v Paříži a Berlíně, mohl být první i v Praze. Ovšem ústupky, které činilo velení s Eisenhowerem v čele Francouzům, "Mongolům" jak nazýval Patton Sověty a Angličanům reprezentovaných Montgomerym velice Pattona dráždilo a svádělo ke kritice těchto ústupků spojencům. Jeho nedůvěra k Sovětům ohledně plnění dohod byla známa a jeho výrok: "Řekněte Sovětům, kde je jejich hranice a

dejte jim lhůtu, ať se za ní vrátí. Pokud to neučiní, zatlačíme je za ní my" byl dostatečně otevřený. Eisenhower byl 25 let přítelem Pattona a snažil se některé jeho výroky omlouvat před veřejností, ale nakonec jej hodnotil jako nejlepšího amerického velitele. Ještě větší ocenění ovšem dosáhl Patton u německého velení a maršálů, kteří jej radili na první místo ve spojeneckém žebříčku velení.

Pattonův válečný sen byl osvobodit Prahu. Nebylo mu to umožněno, ale přímo zakázáno Eisenhowerem a Bradleyem. Jeho názory a vize ohledně Sovětů se dokonale splnily. Čtyřicet let režim popíral přítomnost 3. US Army v Čechách. Popíral armádu, skládající se ze 30 divizí, tj. 600 000 mužů.

Dnes, kdy je Pattonova 3. armáda vzkříšena a Pizeňské květnové slavnosti připomínají historickou pravdu, měly by se stát tradicí, která nezapomíná, ale trvá na tom, že:

... tenkrát ve čtyřicátom pátom,
když Plzeň osvobodil Patton
s tanky a děly,
na džípech bílý hvězdy měli ...

(J. Vyčítal)

★ **WE WILL NEVER FORGET** ★

J. Bláha

Z OBSAHU:

● Kongres Společnosti přátel USA ● Napříč po 80 int. highway ● Vzpomínka na Capt. Roberta Holmese ● ANKETA - Zájezd do USA ● Z akcí vzdělávacího střediska SP USA ● Prezidenti USA ● Nové filmy USA v našich kinech ● Nové čtení o USA ● Smetanovci v USA

Kongres Společnosti přátel USA

Kongres se uskutečnil 26. května 2001 v sídle SP USA, Rytířská 10, Praha 1. Podle platných Stanov SP USA má být svoláván nejpozději za 3 roky a měl tedy téměř roční zpoždění, neboť předešlý kongres se sešel 14. 6. 1997. Kongresu se zúčastnilo 20 delegátů ze 7 poboček z celé České republiky (Brno, Litomyšl, Litvínov, Ostrava, 2 pobočky z Prahy, Rokycany) a 6 členů stávajícího Prezídia a revizní komise.

Nejdůležitějšími body programu bylo schválení upravených Stanov SP USA, volba nového prezidenta a viceprezidenta, Prezídia a revizní komise, seznámení s činností Prezídia za minulé období a s dotacemi za rok 2001 a přípravou r. 2002.

Výsledky voleb:

Prezident Dr. Stanislav Kalkus
Výkonný viceprezident Petr Krischke
Hospodář prezídia Ing. Jana Nachtigallová
Revizní komise Zdeňka Urbancová
(Ostrava)
Jiří Rudolf (Praha - Vzděl. stř.)
Jaroslav Bláha (Praha - hl. město)

Členové prezídia: prezidenti jednotlivých činných poboček, v současné době 9 (Blatná, Brno, Krnov, Litomyšl, Litvínov, Ostrava, Praha - hl. město, Praha - Vzděl. středisko, Rokycany).

V diskusi nejvíce času zabralo vysvětlování činnosti radiostanice SP USA v Sušici, méně návrh na uspořádání zájezdu do USA.

Velice zajímavou informací o činnosti pobočky Litvínov (zřizování a péče o pomníčky amerických letců, kteří zahynuli v severních Čechách) podal její prezident Josef Pošta. Podrobnější reportáž o této činnosti přineseme v příštím čísle Bulletinu.

Účastníci kongresu nebyli spokojeni, že mezi ně nepřišel odstupující prezident, ani nově zvolený. Oba pánové se omluvili kvůli jednáním se zahraničními partnery.

Josef Klička

KOMENTÁŘ

Letošní kongres proběhl v přátelské atmosféře. Přesto lze vytknout, že nebyl organizačně dobře připraven. Program nebyl v souladu se Stanovami a zpráva o činnosti nezahrnovala funkční období, ale pouze poslední rok 2000. Kontrolní a revizní komise nepřipravila svou vlastní zprávu.

Značnou nelibost účastníků kongresu způsobilo sdělení viceprezidenta Petra Krischkeho týkající se provozování amatérské radiostanice Ing. Zákružného v Sušici pod značkou SP USA. Zvláště nepochopitelné je tvrzení o prioritě účasti Ing. Zákružného na eventuálním zájezdu do USA, kde dotace ministerstva zahraničí na tuto akci je přímo podmíněna jeho účastí.

Uvedené nedostatky by měly být mementem pro staronového viceprezidenta v nastávajícím funkčním období.

PUR

Vzpomínka na Capt. Roberta Holmese

Psal se duben roku 1945. Existence tzv. Hitlerovy třetí říše se již dala počítat na dny. Pod náporom spojeneckých armád se její území neustále zmenšovalo. V této situaci usoudilo velitelství Luftwaffe, že nejbezpečnějšími a nejlepšími základnami pro většinu jednotek, vyzbrojených tehdy nejmodernějšími proudovými letouny Me-262, budou některá letiště v tzv. Protektorátu Čechy a Morava a to zejména pražské letiště v Ruzyni. Po vydání příslušných instrukcí se celkový počet v Čechách soustředěných Me-262 pohyboval kolem 120 ks. Velení americké 8., 9. a 15. letecké armády Spojených států byla o tomto stavu dobře informována svým průzkumem. Proto již 16. dubna 1945 provedly stíhací a bitevní letouny typu P-47 Thunderbolt a P-51 Mustang od 8. a 9. armády USAAF proti nepřátelským letištím mohutný útok, přičemž zničily zhruba 250 až 300 strojů všech typů, z nichž 159 bylo zničeno na letištích v Čechách. V oblasti Ruzyňského letiště započal útok kolem 14.30 hod., kdy Thunderbolty 9. armády USAAF sestřelily 2 startující Me-262. Záhy je vystřídali stíhači z 8. armády USAAF, a jak si vzpomínají pamětníci obloha byla plná amerických letadel. Konkrétně to byly Mustangy 4., 78., 339., 335., 357. a 364 FG (Fighter Group - stíhací skupina).

4. stíhací skupina zahájila útok na Ruzyňské letiště asi v 15 hodin. Zničila několik letadel na zemi a měla i své ztráty. Na základnu se nevrátilo celkem 8 Mustangů. Asi hodinu poté, co pražskou oblast opustila 4. skupina, byl vzdušný prostor v okolí Ruzyně opět plný Američanů. Tentokrát to ale byla 78. FG, jejímž rozpoznávacím znakem byla černobílá šachovnice na přídi trupu. Mustangy se většinou přibližovaly k letišti v nízkém letu šáreckým údolím, aby unikly nebezpečnému flaku, a teprve těsně u letiště nabíraly operační výšku. Po krátkém útoku Američanů na letadla, umístěná na ploše a v okolí Ruzyňského letiště byl flakem zasažen Mustang P-51D 44-63214 MX—R. Následkem byla v 16.15 hodin těžká havárie, při níž zahynul velitel letky C (red flight) Captain Robert B. Holmes. Jeho letoun se zřítil na pole, poblíž svahu do šáreckého údolí. Místo havárie bylo v prvních květnových dnech místními obyvateli označeno a ozdobeno květinami. Ihned po havárii bylo tělo amerického letce tajně pohřbeno na vokovickém hřbitově. Po válce byla v místě dopadu letounu umístěna občany pamětní deska se jménem, hodností a datem úmrtí Capt. Roberta B. Holmese. Tělesné ostatky Capt. Holmese byly později převezeny na americký armádní hřbitov v St Avold ve Francii a poté na žádost příbuzných do Ft. Snelling National Cemetery v Minnesotě U.S.A.

Po únoru r. 1948 pamětní deska z místa havárie zmizela a sama tragická válečná událost pomalu upadala v zapomnění na rozdíl od podobných, kdy byly pamětní desky zachovány nebo obnoveny.

Jaký byl Captain Robert B. Holmes? Svědectví krátce po válce podal James Tudor, šefmechanik 82 FS. Můj pilot, Captain Robert Holmes byl vynikající a slušný mladý muž, nekouřil a ani nepil alkohol. Trávil mnoho času s námi mechaniky na stojance a pokaždé nám přenechal svůj příděl skotské whisky. James Tudor byl také první, který informoval matku Capt. Roberta Holmese o skutečném místě skonu jejího syna, o Praze. Piloti letky C, které R. Holmes velel se totiž domnívali, že útočí na letiště Ganacker jihozápadně od německého města Plattling a v tom smyslu podali též hlášení o havárii svého velitele.

J. Sedlák

Přistáli jsme v L. A. po dvanáctihodinovém letu z Prahy do 35°C tepla. Odjezdem do kempu v Santa Monice na břehu Pacifiku se začal naplňovat náš program. Mimo jiné těch 35°C není prý pro L. A. nic mimořádného, neboť těchto dní je zde 300 za rok. Nelze ovšem vstřebet atmosféru města během dvou dní, stejně tak poznat Ameriku z letadla či trávením pobytu na jednom místě a tak měsíc, který jsme na pobyt v USA měli, nemohl obsáhnout vše, co Amerika nabízí. (Pokud vám v L. A. zbude 8 hodin navštivte "Universal Studios Hollywood" - nejsou to ztracené chvíle.)

Jediné, jak zhodnotit v této zemi čas je cestovat automobilem, který vás vtáhne mezi běžné Američany a tak se časem stanete jedním z nich. To znamená, že budete jako oni čerpat benzín, jako oni a s nimi snídat, obědvat a večerět v těch samých kempech, motelech i na odpočívadlech.

Napříč po 80 int. highway

Stejně jako oni pojedete po nejkrásnější silnici (říkají Kalifornané) Spojených států označenou velkou jedničkou, která začíná v "Huntington Beach" na pobřeží jižní Kalifornie a kopíruje celé pobřeží Pacifiku až do "Rockport" asi 200 mil severně za San Franciskem, kde se napojuje na "101 U.S. highway".

Po velké kalifornské jedničce projedete taková místa jako Santa Barbara, Santa Maria, Santa Cruz a Monterey.

Automobil vás spolehlivě doveze k benzínovým pumpám, kde najdete vše co si lze k cestování přát. To znamená, že malé či větší samoobsluhy vám nabídnou jídlo, pití, sladkosti, přes noviny, drogistické zboží a autodoplňky. Zde je vždy možné si zdarma odnést bohaté informační materiály a mapy toho či onoho státu či lokality, ve které se nalézáte. To vše je k dispozici 24 hodin denně. Vždy je zde postaráno o nadstandardní hygienu a to bez rozdílu zda je to motel, kemp, pumpa či odpočívadlo. Mimo jiné vždy je zde vyčleněn prostor pro vozíčkáře a v celých Spojených státech jsou tyto služby zdarma. Není rozdíl zda jste v "Údolí smrti" či ve výšce 3000 metrů na Rocky Mountains. Tato hygienická zařízení jsou v národních parcích většinou srubového typu s interiérem, který splňuje nejpřísnější normy. Ochránci parků "Rangers" 2x denně uklízí tato zařízení. Rangers najdete vždy v akci a to ve všech parcích Spojených států. Nejsou to jen ochránci a ochotní informátoři, ale lidé nadšení pro věc. Slečna Kelly (25 let), příslušnice Rangers v "Sequoia and Kines Canyon" National Park, zalévala vysázené smrčky asi 800 m od Rangers station z dvou 10 litrových konví v terénu, kam kolo nevyjede, stoupání jako hrom, při 35° C tuto trasu absolvovala za 45 minut dvakrát a když jsme odešli, pokračovala. Těch stromků prý měla 50 a každý jinde. Nevím zda to měla v popisu práce, ale rozhodně neutrpěla její povinnost informátora ani vzorná uniforma. Vše s úsměvem a ochotou.

Pokud přijedete ve Státech do styku s uniformou, ať je to ranger, policista či hlídací služba, máte dojem, že právě vyšli z výlohy obchodu. Ovšem nenucenost a ochotné jednání těchto lidí vám dodává pocit důvěry a jistoty. Tolerance a ochota ve Spojených státech není prázdný pojem a pronikla i do církví. V San Francisku jsme našli před vchodem do katedrály rozvrh bohoslužeb různých církví. Vždy po ho-

dině je sloužena mše té či oné církve. V 11.30 hod. to byla třetí mše od rána a biskup byl černoch za asistence kněží a ministrantů bílých i Asiatů. Výsledek honosná katedrála pro věřící za mnohem menší režii. Při našem měsíčním pobytu v USA jsme najezdili asi 16 000 km, projeli většinu západních národních parků a indiánských rezervací jako Yosemite, Mesa Verde, Monument Valley, severní Yellowstone and Grand Teton N.P. Deat, Grand Canyon, Bryce Canyon, Zion, Arches, Moab, Lake Powel, Rocky Mountains, Sequoia and King Canyon, Antelope atd. Na těchto cestách jsme se zastavovali ve městech jako San Francisco, Las Vegas, Mexické Santa Fe, odtud na sever do Jacksonu, z něhož jsme měli 3 dny základnu pro výpady do Yellowstonu a Grand Teton N.P. Po 3 dnech zpět na jih do Rock Springs na "80 Interstat highway" (dříve historická "66"), která protíná jako jediná spojené státy horizontálně ze San Francisca přes Nevadu, Utah, Wyoming, Nebrasku, lowu, Illinois, Indianu, Pensylvanii, Ohio do New York City, tedy od západu na východ. Po prohlídce Chicaga naše cesta pokračovala podél jezera "Lake Michigan" do Toleda, dále okolo "Lake Erie" přes Cleveland do Buffala a Niagara Falls. Prohlídka s noclehem v Niagarských vodopádů a zbyvalo pokračovat na Syrakuse a Albany na konečnou jízdní etapu po "87 Interstate highway" do N.Y. City.

Vylíčit abstraktní přírodu amerických národních parků nelze ani slovem ani fotografií ani videokamerou. Slovo a optika vás mohou nejvýše informovat a nabudit váš zájem o neskutečno. Musíte stát pod 30 metrů vysokým a 96 metrů širokým přírodním mostem v Arches, musíte potkat medvědici s dvěma mláďaty, která okolo vás projde vzdálena snad 5 metrů a nevšimavě si vás prohlíží a vy jen čekáte, že ti dva prckové pár metrů za ní si vás nepřijdou blíže prohlédnout. Stalo se na úzké vyšlapané stezce v Sequoia and Kings Canyon N.P. Byl jsem sám asi 300 metrů od vozu. Tak podobně se to opakovalo ještě dvakrát. Musíte stát při vystoupení z vozu mezi stády bizonů, sobů či jelenů, kteří se okolo vás volně pasou a pokud jste Japonec, jdete je fotit na dosah ruky. My se drželi na 10 metrů od nich, i když leták při vjezdu do Yellowstonu, který obdržíte, začíná tučným "Warning" s upozorněním o nebezpečí úrazu i ohrožení života při špatné náladě bizonů. Yellowstone N.P. je nejznámější park v USA + první národní park na světě vůbec. Zabíhá do území tří států: Wyoming, Idaho a Montany. Jeho nadmořská výška je 1600 m až 3000 m (vrcholky). Založen byl 1872 a jeho rozloha je 8992 km². Je zde 200 gejzírů a 3000 horkých pramenů. Před 17 lety tento přírodní poklad lehl ze 75 % popelem. Poznáte to při jeho projíždění. Američané nechali přírodu tak jak ji oheň zničil a opravili jen silnice. Dnes po 17 letech vidíte dokument, jak se příroda vypořádala bez pomoci lidí, bez zásahu techniky a chemie. Stromy leží tak, jak je oheň zničil před 17 lety a mezi nimi se dere nový život někde rychle jinde pomaleji. Připadáte si jak v pravěku od pana Buriana.

Americké národní parky jsou si podobné v jedné zásadní věci: jsou absolutně čisté. Mají nepsaný a nenásilný řád, který každý návštěvník respektuje. V jejich "Visitor Center" jsou vám plně k dispozici 24 hodin veškeré mapy, noviny národních parků a desítky různých informačních tiskovin včetně stoprocentního servisu odborníků, samozřejmě zdarma. Jako po celém území Spojených států.

Při absolvování těch 9580 milů na amerických silnicích nás překvapila disciplína provozu a to jak ve městech tak mimo města. Chodec má vždy přednost. Dávají mu ji řidiči posunkem pokud registrují, že chce přejít a to i 20 m před vámi. Policisté v Chicagu nám řekli, že přejít na červenou stojí nejméně 200 dolarů. Ale to prý se stává velice málo. Američané neplytvají dopravními značkami, ale ty, které u-

místí, dávají smysl. Například "BUMP" v kosočtverci vám říká, že pokud nezmírníte, setká se vaše hlava se střechem vozu. Američané respektují své "Speed limit" s vyznačenou rychlostí, ale nejen že nejedou rychleji, ale ani pomaleji. Chicagský policista nám řekl, že to mají vžitě. Není ojedinělé, že vám dvoumetrové tabule děkují, že jste dodržel předepsanou rychlost. Možná návrh pro nás. Ubytování je při cestování automobilem samozřejmostí a je velice levné. Pokoje v motelu 1 - 3 lůžka od 30 do 50 dolarů. Navštívili jsme asi 25 motelů a mohu ujistit, že úroveň je více než dobrá. Pokoj 25 m², velká televize, telefon, koupelna 6 m², masážní sprchy, vždy klimatizace, funkční. Ráno káva (černá) kolik vypijete, zdarma v recepci. Navíc ochotný personál s úsměvem.

Budete-li v USA jen ten měsíc zjistíte, že poskytnout pomoci komukoliv, kdekoliv a kdykoliv je snad národní vlastnost a zdůrazňuji: nikdo nechce za poskytnutí pomoci platit. Uvedu náš příklad. Stal se 20 mil od městečka Pinedale na "191 US highway" ve státě Wyoming. Porucha motoru mezi pastvinami. Během 20 minut 4 rančeři s dodávkami nabízeli odtažení na jih do Rock Springs asi 80 mil nebo do Jacksonu 85 mil na severu, což byl náš cíl. Pomoc jsme odmítli a poskokem se za 3 hodiny dostali do Pinedale a Yellowston zůstal pro nás zapomenutý. Zde se nám snažili pomoci, ale vzhledem k stáří Chevroletu, pro nějž neměli součástky, nepomohli. Stálo nás to 48 hodin času. Zbytečně. Měli jsme poslechnout ty rančery a nechat se odtahnout do značkového servisu. Ti mechanici v Pinedale si nevzali ani cent. Z toho jsme usoudili, že pokud potřebujete pomoc ve státech unie, neodmítejte. Nejste totiž v Evropě. Podobnou zkušenost jsme měli ještě třikrát, z toho jednou záchranná služba, která přijela ze vzdálenosti 60 mil a když ti podivní lidé, co je volali, nechtěli ošetřit, dali si potvrdit jen reverz o odmítnutí odvozu k ošetření v nemocnici. Popřáli bez známky mrzutosti hezkou cestu a s úsměvem odřčeli zpět 60 mil. My měli dva dny trapný pocit, že jsme zneužili nemocniční benzín a plat 4 lidí personálu. O pojištění nebyla vůbec řeč.

Pozemky okolo dálnic a silnic a to jak soukromé či státní, jsou odděleny ploty buď z pletiva či z kulatiny. Výška plotu asi 110 cm. Pokud jde o pletivo, je plot 30 cm od shora zakončen 3 řadami ostnatého drátu. Vše nataženo na tenkých kovových sloupkách 2 cm silných a nijak s nimi nešetří. Jsou 150 cm od sebe. Vnitřní dělicí ploty najdete třeba po 10 km a stáda dobytka se pasou se stády jelenů, bizonů, laní, vše smícháno dohromady. Jednotlivé ranče jsou vzdáleny i 20 km. Jsou většinou přízemní a září bílým nátěrem a bílým stožárem, kde jsou vlajky Spojených států a vlajka státu, kterým projíždíte. Tento státní symbol najdete nejen u každého ranče, ale i benzínových čerpadel, škol, pošť, úřadů, bank, na stadionech, u indiánských krámků při silnicích, při supermarketech, v národních parcích, prostě všude. Američané svou vlajku milují. Hvězdy a pruhy, stará sláva, tak přezdívací Američané svou národní vlajku. 50 bílých hvězd jako států USA a třináct vodorovných pruhů, 6 bílých a 7 červených. To je symbol 13 kolonií, které podepsaly 4. července 1776 deklaraci nezávislosti a založily Spojené státy. Vlajka pro Američany symbolizuje ideály, suverenitu a svrchovanost, nezávislost a jednotu národa, prostě je to respektovaný až zbožňovaný emblém. Vlajka 24 hodin 365 dní v roce. Jsou ovšem místa, kde je vlajka vztyčována s východem slunce a stahována s jeho západem. Kouříte? Existuje více než 60 oficiálních nařízení o zákazu kouření venku. Ve státních budovách, školách, nemocnicích, sportovištích, opět kouřit nelze. V New Yorku, Los Angeles, Chicagu i San Francisku měli kuřáci vykázano kouření 3 m od vchodových dveří budov, ale to již neplatí.

V národních parcích nenajdete cigaretu. Lidé, kteří proti vám spěchají ve městech, nekouří. Čeští studenti, které jsme potkávali ve Státech, nám tento jev vysvětlili několika slovy: Nekouří, protože by byl slaboch oproti tomu nekuřákov. Neměl by vůli a to si nepřipustí. V některých oblastech jste prý jako kuřák vyřízen. Na školách je zákaz v areálu školy kouřit a porušení je důvod k ukončení studia a rozvázání pracovního poměru pro profesory. Američanům prý kouření vadí a jelikož otevřenost je jim vlastní, řeknou vám to přímo. Reklamou na cigarety nenajdete ani u silnic ani v televizi. Totální stop.

Pokud lze hodnotit ve Státech zásah člověka do přírody, vyjádří to jediné slovo "citlivost". V celých Státech, ať na samotách, městečkách, v horách nebo nížinách, od Nevady přes Nebrasku, Indianu či Ohio, všude dominuje surové či bílé natřené dřevo. Včetně kostelů. Silnice jsou lemovány el. sloupy samozřejmě dřevěnými včetně ramen s izolátory a jejich podpěr. Délka ramen je přizpůsobena počtu izolátorů a proto jsou různé délky. Fantazii se meze nekladou a vidět 10 ramen různých délek pod sebou s 80 izolátory je někdy naivistická výtvarná variace.

Ještě působivější je vedení vysokého napětí. Těžké dlouhé izolátory jsou zavěšeny nejrůznějšími atypickými způsoby na velkých dřevěných dvojítech či trojítech konstrukcích, ukotvených ocelovými lany nebo dřevěnými podpěrami. Opakem pak jsou 2 - 2,5m vysoké stožáry opět s 10 rameny, které zdobí 10 m široké pásy mezi silnicí a železnicí. Pokud máte trochu smyslu pro abstraktní vidění, před sebou čistý horizont, rovnou přímkou silnice a třeba zapadající slunce, je to při rychlosti 60 - 70 mil velice zajímavý zážitek, který v Evropě nevidíte. Informační tabule v národních parcích jsou dřevěné a většinou položeny na zemi při vyšlapaných stezkách, které jsou nejvýše označeny kameny, ale to jen velmi málo. Mohu každého ujistit, že vás i ostatní návštěvníky nenapadne z té stezky sejít bez příkazů, nenásilně jste vedeni ostatními turisty k uchovávaní americké krajiny. Krajiny bez přeplněných odpadkových košů a nedopalků cigaret.

Americkou silnici lze charakterizovat jako přímkou mizící za horizontem lemovanou dřevěnými sloupy. Nic víc, nic míň. Nelze ovšem zapomenout na její symbol "americký track". Tyto naleštěné, ochromované, barevně sladěné kolosy reprezentující vrchol karosářského designu, nemají chybu. Jezdí jich zde milióny a každý je individualista. Jsou to výtvarná díla esteticky dokonalá, vždy naleštěná, která se okolo vás přeženou a vy z pohledu osobního vozu pouze konstatujete, že to není jen ta viditelná část karosérie, ale i to, co ji nese, včetně podvozku a kol září čistotou. Pokud jedete v noci, jste v jejich plné moci. Myslím v moci tracků. To oni vládnou noční silnici po celých státech. Jednotlivě až v seskupení desítek vozů za sebou. Jsou to tisíce barevných žárovek spojených v celek, který jako mohutný had, vědom si své síly a majestátu, ovládá noční americkou silnici. Od horizontu k horizontu v obou směrech vytváří barevnou symfonii americké noci. Track to je symbol a jeho řidiči, to je stát ve státě. Mají své zákony, výhody, motely, odpočívadla, čerpadla, vše gigantických rozměrů. Kolegialita je zákon, který nelze porušit. Není ovšem výjimkou či zvláštností, že tato monstra řídí atraktivní ženy, které mají svoje malé ratolesti ve zvláštních sedačkách vedle sebe. Track to je část Ameriky, na kterou se nezapomíná a kterou jinde nelze vidět.

Naše cesta na kolech se blížila ke konci. Za námi bylo 13 národních parků, cesta z Nového Mexika na sever do Yellowstoneu a jízda po nezapomenutelné "80 Interstate highway" napříč Amerikou až do Niagara Falls. Druhý den

konečná etapa po 90. inter. highway přes Syracuse a Albany, kde po 87 inter highway do N.Y. City. Tuto cestu z Albany jsme nazvali barevnou, neboť zdejší brzký podzim vytváří barevnou impresionistickou kulisu okolo vás. Nikdo z nás neviděl tolik barev podzimu. Recepční v motelu v N.Y. nás informovala o novém druhu dovolené Američanů právě zde, ve státě New York a právě v této době, desítky prospektů v recepcích to potvrzovaly.

Ve 23 hodin nás vítalo předměstí New York City a právě noc a tma nám dala střídmou možnost odhadnout, kde ty miliardy světél okolo nás mají vesmírný konec. Vzhledem k tomu, že naše cestování znalo tyto noční pohledy na americká města, přesto jsme mohutností New Yorku byli překvapení. Stejně tak jako po celých Státech i zde se můžete najíst 24 hodin denně. A to i podle možnosti své peněženky. Tabule vám nabízejí 24 hodin denně snídaneň, pro ty, kteří cestují non stop. Po probuzení nám zbývají 3 dny na N. Y. C. Počasí s teplotou 27° C nás provází městem. Zvládnout síť N. Y. metra bylo nad naše síly a tak jsme používali jen přímé linky bez přestupu (2 patra, 6 linek). Ovšem popisovat atmosféru města není možné. Ta se musí prožít. Broadway, 5th Ave, Little Italy nebo China Town, to musíte projít a vnímat. Stejně tak pohled na New York City ze 102 patra "Empire State Building", který vám odkrývá život na střeších slova nevystihnou. Je to jako "Lombard Street" ve Friscu. Aby jste ji pochopili s její barevnou krásou, musíte ji vyšlápnout. Vidět jak se automobily plazí vedle vás kolmo dolů serpentinou se zařazeným prvním stupněm.

Uvědomujeme si, že New York je posledním místem, kde na otázku jak se vede uslyšíme americké: Skvěle. A jak tobě. Americkým optimismem a dobrým pocitem jsme byli infikováni 14 dní i my. Bylo nám řečeno, že oni hledají v každém průšvihovi pozitivní stránku, ať už je nebo ne. Existuje typický průměr: Když ti dá život do ruky citron, udělej z něj citronádu. Myslím, že to je jejich filozofie. Prostě "Já jsem OK, ty jsi OK".

Kolik turistů projde Amerikou, tolik bude názorů, ovšem pro Spojené státy je podstatný názor Američanů. A pro ně jsou Spojené státy tou nejlepší zemí na světě. Jako důkaz vám uvedou, že lidé z celého světa jsou ochotni podstoupit jakékoliv oběti, jen aby získali v Americe domov.

A jací jsou Američané? Za dobu naší cesty jsme nevníмали jen přírodu, ale i prostředí, kde jsme se nacházeli, obchody, jídelny, motely, život v metru, městečkách, národních parcích, prostě všude, kde byli lidé. Vstávali jsme v 5 hodin v místech, kde jsme nikdy nebyli, nikoho neznali a přesto lidé, kteří byli se svými psími miláčky na procházkách a potkávali nás, zdravili a pokud prováděli svůj běžecský ranní trénink, dalo jim to někdy hodně námahy vyslovit to "Morning", ale každý to vyslovil. Za dva, tři dny jsme se do toho vžili a podařilo se je i předběhnout. S tím morning. Další slovo, které nás provázelo po Státech, bylo "sorry". Omlouvají se opravdu vždy a všude a tak jsme brzy pochopili, že se alespoň částečně začleníme a bylo to O.K. Vydrželo nám to nějaký čas i v Evropě. Takže jací jsou Američané bych přece jen nechal na povolanejším názoru. Autorovi, jenž dal světu Yossarina a "Hlavu XXII" Josephu Hellerovi: "Američané věří ve věčné mládí a nesmrtelnost" a dodává "já v ně věřím také".

J. Bláha

Smetanovci v USA

(dokončení)

Salt Lake City se rozkládá pod horským masívem Wasatch, který dosahuje výšek až 3400 m n. m., město leží ve výšce okolo 1300 m. Právě horské terény Wasatch, protkané četnými lyžařskými sjezdovkami, dráhami pro všechny zimní sporty, lanovkami s kapacitou téměř 9 tisíc lidí za hodinu, stovkami hotelů a rekreačních středisek, budou dějištěm Zimních olympijských her v roce 2002. A na tuto obrovskou sportovní událost se celý Utah již řádně připravuje. Stavebně má město tři výrazné dominanty. Pozoruhodná budova kapitolu - Utah State Capitol Building - leží na pahorku na severním okraji, je postavena v klasicistním korintském slohu z mramoru a žuly a z její věže je nádherný výhled na celé město: Druhá dominanta vyrůstá z mormonského Temple Square v centru města a je jí obrovský chrám Temple. Je postaven ve slohu tzv. mormonské gotiky, se šesti věžemi, z nichž největší dosahuje výšky 62 m a vypadá spíše jako pohádkový zámek než kostel. Chrám byl vybudován v letech 1853 - 1893. Třetí dominantou e výšková centrální administrativní budova mormonské církve LDS Church Office Building, z jejíhož 26. patra máte nejlepší vyhlídku a zaručené fotografické záběry celého města a okolních hor.

Na tomto místě je také nutno vysvětlit rozdíl mezi Templem a Tabernaclem. Do Temple mají povolen vstup pouze ormoni (musí se prokazovat odznakem nebo legitimací), jinověrcům je vstup absolutně zakázán!! Můžete však navštívit Tabernacle (Svatostánek), který bývá postaven poblíž Templu a slouží většinou k hudebním produkcím, zejména ke zpěvu a vždy v něm najdete kvalitní varhany a vynikající akustiku! Tabernacle v SLC byl postaven v r. 1867 a je zřejmě ze všech největší. Má tvar obrovského vajíčka (střecha má rozměry 75 x 45 m), krovy z lepených dřevěných vazníků přes celou šířku prostoru, kapacitu 6 500 míst a obrovské varhany, jedny z největších v USA? které mají 11 tisíc píšťal. Je hlavním působištěm slavného mormonského smíšeného sboru Tabernacle Choir, který dnes registruje 375 zpěváků a byl založen již v roce 1850. Tento sbor zkouší dvakrát týdně, jedna zkouška, a to každý čtvrtek večer od 20. hodiny je přístupná veřejnosti. A zde jsme se dočkali jednoho z vrcholných zážitků celého našeho zájezdu. Přišli jsme na zkoušku spolu asi se třemi stovkami dalších posluchačů a turistů a přesvědčili se, jak zní mohutné chorály v podání tak obrovského chóru. Jejich zkouška měla trvat dvě hodiny, ale šedovlasý sbormistr ji ukončil o půl hodiny dříve, přivítal sbor z České republiky a vyzval nás, abychom si přišli zazpívat k nim, pod obrovské varhany. Výzvu jsme samozřejmě přijali, i když se značnými obavami, jak bude v obrovském sále znít našich 26 hlasů proti jejich asi 330. Ale znělo!! Akustika je tak vynikající, že jsme nepotřebovali ani mikrofony! Američtí kolegové nás odměnili srdečným potleskem a na památku jsme každý dostali kazetu s jejich nahrávkou.

Úplným vrcholem našeho koncertního turné byl slavnostní gala-koncert v Maurice Abravanel Hall v SLC 12. 3. 1996. Přesné datum je velice důležité, protože tímto koncertem si stát Utah připomněl stoleté výročí připojení k Unii. Podle jeho termínu bylo vlastně časově přizpůsobeno celé naše turné. Organizátor koncertu Dr. Will Kesling si pozval k účinkování 15 školních pěveckých sborů z různých univerzit Utahu, Nevady, ale také až z Idaho nebo Wyomingu - celkem přes tisíc zpěváků - a osobně je dirigoval! Většinou se jednalo o mohutné církevní skladby evropských autorů (Mozart, Brahms, Palestrina). Mezi těmito

sbory o několika stovkách mladých hrdel dostala naše malá skupinka příležitost vystoupit samostatně - provedli jsme "zlatý hřeb" našeho programu, pětidílnou suitu Zdeňka Lukáše "Jaro se otvírá", s velice slušným úspěchem. Na tomto koncertě jsme měli podle střídmého odhadu 2 700 posluchačů. (Celkem na všech vystoupeních našeho turné dohromady okolo 6 400 posluchačů.) Finálovým číslem gala-koncertu byla "Ouvertura 1812" Petra Iljiče Čajkovského, ve které zpívaly všechny přítomné sbory (my jsme dostali noty dva dny před koncertem) a stala se přímo triumfem dirigentského umění Dr. Keslinga! Celá slavnostní atmosféra v Maurice Abravanel Hall na nás velmi silně zapůsobila.

Ještě mnoho zajímavých příhod by se dalo vybrat z vystoupení našich zpěváků v USA, ale na závěr dejme slovo novináři Johnstonovi z Utahu: "Je-li hudba univerzálním jazykem, pak lidský hlas je univerzálním nástrojem. Nic nedokáže překlenout oceány tak, jako zvuk zpěvu, především sborového. Alespoň tak to asi bylo myšleno, když se v Lagonu představil Pražský pěvecký sbor Smetana, aby nabídl sbor liturgických zpěvů, českých písní, lehčích klasických děl a pár veselých překvapení zpívaných v angličtině. Zvuk sboru byl překvapivý ve své disponovanosti a zdrženlivosti, obdobně jako tomu je u mužských sekcí sboru Tabernacle (Salt Lake City). Tento amatérský sbor zpíval uctivě, zbožně a kontrolovaně a vyvaroval se v plně zvládnutých partech obvyklé vojenské ráznosti, jež se objevuje u tolika mužských sborů, aby nabídl hloubku lidského hlasu přizpůsobenou myšlence a výrazu. ... Čeští zpěváci vystupovali své vystoupení celým tuctem čísel a capella, jež provedla posluchače celým tuctem nálad, od latinského zpěvu a anglicky zpívané "The Lord's Prayer" od Harryho Pickarda až k pěveckým novinkám v různých jazycích. Nejpřirozeněji - jako doma - působilo 30 zpěváků, když zpívali sborová díla Bedřicha Smetany, zakladatele české národní hudby. Po několika mezinárodních lidových písničkách z Itálie a Ruska uzavřel pěvecký sbor Smetana svůj program písní "Tis the Gift to be simple". Po zastávce v Salt Lake City se vydá sbor na zpáteční cestu k mořskému pobřeží přes Reno a San Francisco. Potom už je čeká návrat domů a každodenní práce. Pro sbor Smetana je sborová hudba amatérským sportem."

Ing. Josef Klíčka

Zájezd do USA A N K E T A

Vážení čtenáři, členové SP USA, chtěli jsme dnes vyhlásit uspořádání zájezdu pro členy naší Společnosti do USA, ale protože se názory případných účastníků diametrálně rozcházejí, vyhlášíme anketu.

Sdělte nám do redakce, o jaký druh zájezdu byste měli zájem! Vyberte si ev. ze dvou alternativ, které Vám předkládáme. Vaše názory a **připomínky očekáváme do 10. 8. 2001**. Zájezd by se měl uskutečnit v září nebo říjnu 2002.

Alt. 1 - Zájezd plně zajištěný cestovní kanceláří (Pravděpodobně AMERICA TOURS), s jejich průvodcem - garance za dopravu, ubytování, cestovní pojištění. Doba trvání 9 dnů, z toho 3 dny Washington, 1 den Boston, 4 dny New York - cena 30 - 35 000 Kč (podle aktuálního kursu dolaru).

Alt. 2 - Turistický zájezd, při kterém by byla snaha o zajištění levných noclehů (prostřednictvím SOKOLA, YMCA apod.) - ostatní služby vč. letenek prostřednictvím CK. Cena zájezdu by se pak mohla snížit na 23 - 28 000 Kč.

Koncem roku pořádalo Vzdělávací středisko SP USA několik akcí, velmi různých, ale na všechny jsme se těšili:

11. května se konalo fotbalové utkání mezi dětmi z dětského domova v Sazené a našimi učiteli. Již druhým rokem učíme děti v dětském domově angličtinu, a protože si myslíme, že jazyk se nejlépe učí v praxi a v Sazené je krásné fotbalové hřiště, jezdíme několikrát do roka zahrát si fotbal. Výsledky utkání bývají střídavé. Naši učitelé jsou starší, ale děti z dětského domova umí fotbal hrát, a tak, hlavně v závěru, to většinou vypadá, že je těch menších na hřišti mnohem víc.

Tentokrát jsme to prohráli na celé čáře, stydíme se napsat kolik.

17. až 19. května se konala v Praze mezinárodní konference Tolerance a respekt, kterou pořádala společnost Globea, kterou Vzdělávací středisko pomáhalo uspořádat a několik našich učitelů na konferenci tlumočilo.

Účastníci konference projednávali různá témata o komunikaci, výuce a spolužití s menšinami. Vzhledem k mezinárodní účasti bylo zajímavé dovědět se něco o výuce dětí a spolužití s menšinami v Austrálii, Jihoafrické republice, v různých evropských zemích a v České republice, kde se jednalo většinou o Romy.

18. května se v Praze v Rytířské sešli členové SP USA s několika členy společnosti AARO na malém posezení s vínem a sýrem. Členové AARO jsou američtí občané žijící v Čechách. Byla to první schůzka, na které jsme hledali společné zájmy a doufáme, že se mezi členy našich společností rozvine nějaká forma spolupráce. Někteří členové AARO se budou účastnit také setkání na parníku, které SP USA pořádá v červnu.

25. května byla v Rytířské uspořádána malá slavnost u příležitosti křtu útlé knížky poezie: Křížová cesta, kterou napsala česká básnířka Dominika Dery, žijící v současné době v Austrálii. Kniha je psaná česky i anglicky, a tak dvojjazyčnou recitací přednášeli Miloň Čepelka, Lucien Zell a náš učitel Neil Cairns. Jako kontrast k moderně pojatému tématu křížové cesty nám studenti AMU zazpívali pašijové zpěvy od Vejvanovského. Dominika, která pro tuto příležitost přiletěla z Austrálie, přečetla báseň Luciena Zella a myslíme, že byla s prezentací své knížky spokojená, tak jako my, posluchači.

1. června se bude konat slavnostní vyhlášení vítězů Literární soutěže SP USA 2001, již tradičně v budově REF/RL.

Vítězové z celé republiky se sjedou, spolu se svými hosty, aby převzali výhry z rukou prezidenta Českého PEN klubu pana Jiřího Stránského. Moderovat celou slavnost bude pan Ján Zákopčaník, který vždy vytvoří velmi intimní a duchovní atmosféru. O hudební doprovod se starají členové Klárova kvarteta. Prohlídka budovy, která vždy zakončuje slavnost, uzavírá pravidelně tento příjemný zážitek.

Děkujeme členům nezávislé komise, v jejímž čele stojí pan Jiří Stránský, za jejich pomoc při vyhodnocování vítězných prací Literární soutěže SP USA. Jsou to:

Senior Category Judges

Mr. Jiří Stránský, President of the Czech PEN Club

Dr. Dana Hábová, Translator and Interpreter

Mr. Christopher Midura, Cultural Attaché of the U. S. Embassy in Prague

Mr. Norbert Auerbach, Executive Consultant, Barrandov Studios

Middle Category Judges

Weston Stacey, Director of the American Chamber of Commerce

PhDr. Ivana Bozděchová, CSc., Professor at Charles University

Richard Wiest, Manager at Radio Free Europe/Radio Liberty

Mgr. Nadá Mokřejšová, Office of the Czech Government

Junior Category Judges

Doc. RNDr. Milan Horák, CSc., Scientist

PhDr. Eva Škarková, Czech Academy of Sciences

Andy Heil, Editor, Prague Business Journal

Jasmína Dordevič, Big Ben Bookshop

Jako ukázkou přetiskujeme vítěznou práci z kategorie Základní školy:

Junior Category (age 15 and younger)

Name: Anna Hofmanová

Age: 14

Town: Velký Vřesťov

The Road of the Drop from the Sky or Rain

Hot weather; dry atmosphere, thirst, clouds, rain, first drop, million drops, pool and rainbow.

If you will become dry as a desert, you pine for a rain; you pine for a singleton drop from the sky. For the singleton drop which is able to fall from the sky. And if that moments comes, you will recognize it. That rain aroma coming near and you know better how that downpour will be heavy. You will be standing out and wait on that first drop as trees and all things around. Already is silence before the storm. Already the silence is interrupted by the storm. The silence and the mysterious bluster in the distance. The first drop breaks through this silence. The drop is floating by a rolling step on the ground. And that gloss as an eye of the drop is glimmering through this dusk. The sun back off clouds waterlogged as a wet sponge. And here the second drop after the first one. The identical step is falling down on the ground. Distal and distal. The drop wears on and looks like tears. Drops still are falling down on the ground. Some drop gets lost. Drops are falling into the pool or into the river. And drops are reflecting on the water surface. Rain is falling down on the ground. When you peek on the sky, the drop falls on you, falls and you seem as under a shower. Instead of a bathroom ceiling you just see the sky. All falling down on you and clouds are as skyscrapers. Skyscrapers falling down on you. And if you will have this sensation now, that it traps you. Clouds will disappear and rainbow will mirroring in the pool. And it is the end. The Road of the drop from the sky on the ground.

"Surprising idea, both impressive and sensitive description" - Eva Škarková

"The text is so clean and inventive" - Andy Heil

Kromě společenské činnosti ale máme ve Vzdělávacím středisku také hodně práce. V červenci a srpnu učíme v letních kurzech angličtiny a chystáme nový školní rok. Každoročně přidáváme nějakou novinku. Letos to bude speciální pilotní program výuky z nových učebnic, které se zaměřují více na praktické využití angličtiny a doufáme, že budou mít u našich studentů kladný ohlas.

Prezidenti USA

Letošních 225. oslav Dne nezávislosti v Americe se zúčastní nově zvolený, v pořadí 43. prezident USA George Walter Bush, syn 41. prezidenta George Bushe. Oba jsou republikáni a jak se na republikány sluší, dá se předpokládat určité přitvrzení v politice.

Již letos, krátce po jejich nastoupení do Bílého domu tomu nasvědčují plány posílení protiraketového štítu nad USA a jejich spojenci, a tedy zásadnější změny obranné koncepce, než plánoval jeho předchůdce Bill Clinton: Ten počítal jen s omezeným štítem rozmístěným na Aljašce. Bushovi poradci se ale nechali inspirovat projektem časů Ronalda Reagana, tak zvanými hvězdnými válkami. Podle nového záměru by zařízení na odhalení startu nepřátelských raket, jejich sledování a likvidaci, bylo rozmístěno nejen na území USA, ale i na lodích a letadlech daleko za jejich hranicemi. Nemluvě již o vesmírném prostoru. Bush chce Moskvě tuto hořkou pilulku osladit tím, že jednostranně zmenší počet jaderných zbraní USA.

Pro osvětlení paměti současníků uvádím v seznamu prezidentské pořadí, jména, rok nástupu do funkce a politickou příslušnost prezidentů od II. světové války:

32. Franklin D. Roosevelt, 1933, demokrat
33. Harry S. Truman, 1945, demokrat
34. Dwight D. Eisenhower, 1953, republikán
35. John F. Kennedy, 1961, demokrat
36. Lyndon B. Johnson, 1963, demokrat
37. Richard M. Nixon, 1969, republikán
38. Gerald F. Ford, 1974, republikán
39. Jimmy Carter, 1977, demokrat
40. Ronald Reagan, 1981, republikán
41. George Bush, 1989, republikán
42. Bill Clinton, 1993, demokrat
43. George W. Bush, 2001, republikán

Viktor Souček - Brno II

Nové filmy USA v našich kinech (2)

Z Filmového přehledu vybral Jan Helbich

Otec rodiny. Pův. název The Family Man. Rok výr. 2000, prem. 15. 3. 2001. České titulky. Režie Brett Ratner. Hrají Nicolas Cage, Téa Leoniová, Don Cheadle, Jeremy Piven, Josef Sommer aj. Komédie o zázračně proměně špičkového manažera z New Yorku v obyčejného předměstského otce rodiny v New Jersey.

Umění boje. Pův. název The Art of War. Rok výr. 2000, koprodukce s Kanadou, prem. 15. 3. 2001. České titulky. Režie Christian Duguay a Jeff Ward. Hrají Wesley Snipes, Anne Archerová aj. Agent v jednotce OSN je obviněn z vraždy čínského velvyslance.

Americká stopa. Pův. název Six-Pack. Rok výr. 1999, francouzský film, prem. 22. 3. 2001. České titulky. Režie Alain Berbérian. Hrají Richard Anconina, Frédéric Diefenthal, Chiara Mastroianniová aj. Pátrání po masovém vrahovi v Paříži vede na americkou ambasádu a k jeho dřívějším vraždám v Chicagu.

Životní zkouška. Pův. název Proof of Life. Rok výr. 2000, koprodukce s Velkou Británií, prem. 22. 3. 2001. České titulky. Režie Taylor Hackford a Gary Davis. Hrají Meg Ryanová, Russell Crowe, David Morse aj. Boj o záchranu uneseného amerického inženýra ve fiktivním latinskoamerickém státě Tecala.

Svatby podle Mary. Pův. název The Wedding Planner. Rok výr. 2001, koprodukce s Velkou Británií a SRN, prem. 5. 4. 2001. České titulky. Režie Adam Shankman. Hrají Jennifer Lopezová, Matthew McConaughey aj. Komédie o organizátorce svateb v San Francisku, která se zamílne do snoubence jedné klientky.

Na pokraji slávy. Pův. název Almost Famous. Rok výr. 2000, prem. 12. 4. 2001. České titulky. Režie Cameron Crowe. Hrají Billy Crudup, Frances McDormandová, Kate Hudsonová (obě Oscary za vedlejší role) aj. Další Oscary za scénář a střih. Hudební komedie o mladíkovi v hektickém světě rockových muzikantů na turné po USA.

Slečna Drsnák. Pův. název Miss Congeniality. Rok výr. 2000, prem. 12. 4. 2001. České titulky. Režie Donald Petrie a Raymond Prado. Hrají Sandra Bullocková, Michael Caine aj. Komédie o agentce FBI, která se služebně účastní volby Miss USA v Texasu.

Ve stínu upíra. Pův. název Shadow of the Vampire. Rok výr. 2000, koprodukce s Velkou Británií a Lucemburskem, prem. 12. 4. 2001. České titulky. Režie E. Elias Merhige. Hrají John Malkovich, Willem Dafoe (nominace na Oscara) aj. Horor z prostředí natáčení Murnauova Upíra z Nosferatu v Berlíně 1921, oběťmi jsou členové filmového štábu.

Nové čtení o USA (2)

Z týdeníku *Nové knihy* vybral Jan Helbich

Dzuik, Radomír: **To nejlepší z USA** aneb cestovní příručka pro turisty se studentským rozpočtem. Ostrava: Mirago 2001. 268 s. 21 cm. Brož. 298 Kč. Uthmann, Jörg von: **New York**. Průvodce, přehledná mapa, 5 plánek města, plánek metra, plánek Metropolitního muzea umění. Z něm. vyd. Dagmar Steidlová. Praha: Jan Vašut 2001. 128 s. 19 cm. (Merian Live! sv. 3). Brož. 139 Kč.

Wagnerovi, Heike a Bernd: **Chicago a Velká jezera**. Průvodce, přehledná mapa Velkých jezer, 6 plánek měst. Z něm. vyd. Dagmar Steidlová. Praha: Jan Vašut 2001. 128 s. 19 cm. (Merian Live! sv. 5). Brož. 139 Kč.

Pinck, Alex: **USA: Národní parky Západu**. Průvodce, přehledná mapa, 9 map národních parků. Z něm. vyd. Dagmar Steidlová. Praha: Jan Vašut 2001. 128 s. 19 cm. (Merian Live! sv. 8). Brož. 139 Kč.

Krejčí, Jaromír J.: **Patnáct tisíc mil po USA**. Putování po národních parcích "Divokého západu". 674 01 Třebíč: Akcent 2001. 151 s., fot. 17 cm. Váz. Cena neuvedena.

Černík, Jiří: **Divoký západ I: muži zákona**. Dramatické osudy známých šerifů, marshalů, texaských rangerů a soudců. Praha: Libri 2001. 180 s. 20 cm. Brož. 140 Kč.

Fordham, John: **Jazz**. Dějiny, nástroje, hudebníci, nahrávky (encyklopedie). Praha: Slovar 2001. 216 s. 30 cm. Váz. Dopor. cena 699 Kč.

Wilson, Hugo: **Poslední Harley Davidson**. Vyčerpávající kniha o legendárních motocyklech včetně exkluzivních fotografií z Baber Vintage Motorsports muzea v Alabamě. Kompletní katalog všech modelů a variací. Z angl. přel. Pavel Prorok. Praha: BETA-Dobrovský 2001. 192 s., fot. 29 cm. Váz. Cena neuvedena.

Šlapeta, Vladimír - Lamarová, Milena - Karfík, Vladimír: **Frank Lloyd Wright a česká architektura**. Tři statě o jednom z nejvýznamnějších amerických architektů (1867-1959). Praha: Obecní dům 2001. 64 s. 25 cm. Dopor. cena 370 Kč.

Patton, Robert H.: **Pattonovi**. Životní příběh generála George Smithe Pattona (1885-1945) a jeho rodiny, napsaný jeho vnukem. Z angl. přel. Ivan Brož. Praha: Paseka 2001. 348 s., 16 s. fot. příl. 21 cm. Váz. Cena neuv.

SPOLEČNOST PŘÁTEL USA SOCIETY OF FRIENDS OF THE USA

Rytířská 10, Praha 1, 110 00 Czech Republic
Tel.: +420-2-2421 0813, fax: +420-2-2421 5561
e-mail: spusa@mbox.cz, www.czechia.com/spusa

Redakční uzávěrka 5 týdnů před koncem každého čtvrtletí. 24.8. a 9.11.

Redakční rada:

J. Bláha, ing. J. Klička, Š. Maňhalová,
J. Rodr, Dr. J. Helbich, P. Krischke